

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL

Strona pozwana: Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo (Hiszpania) — Naruszenie przez państwo członkowskie praw przyznanych jednostkom przez prawo Unii — Obowiązek naprawienia szkody — Akt państwa członkowskiego sprzeczny z konstytucją i akt sprzeczny z prawem Unii — Zasady równoważności i skuteczności

Sentencja

Prawo Unii stoi na przeszkodzie stosowaniu normy prawa państwa członkowskiego, na podstawie której skarga o stwierdzenie odpowiedzialności odszkodowawczej państwa oparta na naruszeniu prawa Unii przez ustawę krajową, stwierdzonym wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanym w trybie art. 226 WE, może zostać uwzględniona jedynie wówczas, gdy skarżący wyczerpał uprzednio wszystkie wewnętrzne środki odwoławcze służące zakwestionowaniu ważności niekorzystnego aktu administracyjnego wydanego na podstawie tej ustawy, jeżeli norma ta nie obowiązuje w odniesieniu do skargi o stwierdzenie odpowiedzialności odszkodowawczej państwa opartej na naruszeniu konstytucji przez tę samą ustawę, stwierdzonym przez właściwy sąd.

(¹) Dz.U. C 128 z 24.5.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Oldenburg — Niemcy) — Stadt Papenburg przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-226/08) (¹)

(Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja państwa członkowskiego dotycząca wydania zgody na projekt wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty sporządzony przez Komisję — Interesy i aspekty, które należy uwzględnić)

(2010/C 63/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Oldenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stadt Papenburg

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Oldenburg — Wykładnia art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 2 akapit pierwszy, a także art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) — Interesy gospodarcze gminy związane z eksploatacją portu rzecznoego, chronione konstytucyjnie, które mogą zostać naruszone w trwały sposób poprzez potencjalne zgłoszenie danego terenu jako terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty — Interesy i aspekty, które powinno uwzględnić dane państwo członkowskie przy podejmowaniu decyzji o udzieleniu zgody na sporządzony przez Komisję projekt wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty.

Sentencja

1) Wykładni art. 4 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zmienionej dyrektywą Rady 2006/105/WE z dnia 20 listopada 2006 r., należy dokonać w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na odmowę udzielenia zgody ze względów innych niż dotyczące ochrony przyrody na włączenie jednego lub kilku terenów do sporządzonego przez Komisję Europejską projektu wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty.

2) Wykładni art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2006/105, należy dokonywać w ten sposób, że bieżące prace konserwacyjne w kanale żegludowym estuariów, które nie są związane z zagospodarowaniem terenu lub do zagospodarowania konieczne, a które zostały zatwierdzone zgodnie z prawem krajowym jeszcze przed upływem terminu transpozycji dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2006/105, muszą, o ile są przedsięwzięciem i mogą oddziaływać na dany teren w sposób istotny, zostać poddane ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie tymi przepisami w przypadku ich kontynuowania po włączeniu danego terenu do wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty w rozumieniu art. 4 ust. 2 akapit trzeci tej dyrektywy.

Jeżeli ze względu w szczególności na powtarzalność, charakter i wymogi wykonywania tych prac mogą one być traktowane jako jedna operacja, szczególnie, gdy mają na celu utrzymanie pewnej głębokości kanału żegludowego przy pomocy regularnych i koniecznych do tego celu prac pogłębiania, te prace konserwacyjne mogą być uznane za jedno i to samo przedsięwzięcie w rozumieniu art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2006/105.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008